

[Aksel Larsen.]

der gennemførte de forskellige Kornordninger, bl. a. den allerførste, vi fik, umiddelbart efter Bondetoget til Amalienborg, var selvfølgelig ikke Knud Bach og Sehested personlig. Det var den da siddende Regering, som fik det gennemført ved Afstemning her i Folketinget og i det andet høje Ting. Det vil altsaa sige, at Regeringen og Rigsdagen lod sig presse af Landbrugernes Sammenslutning, der igen havde ladet sig presse og betale af Majoratsejerne.

Hele denne Sag om de mere eller mindre rene Hænder rejser nu en hel Del andre Spørgsmaal til Overvejelse. Det, der foreligger oplyst, er altsaa, hvad Majoratsejernes Penge er brugt til indtil 1936. Hvor mange Penge L. S. og de forskellige ledende Personer i L. S. har faaet efter den Tid, foreligger endnu ikke offentligt oplyst, men det kommer forhaabentlig. Det foreligger heller ikke oplyst, hvor mange Penge Herremanden til Broholm har betalt til det ærede Medlem Hr. Frits Clausen. Det foreligger ikke oplyst, hvor Svinekronerne er gaaet hen, om de er gaaet til at finansiere Danmarks national-socialistiske Arbejderpartis Presse og Tryksager, og der foreligger heller ikke noget, skal vi sige, dokumenteret oplyst om, hvorfra dette Partis fantastiske Pengerigelighed stammer.

Naar man kan overtapetsere ikke alene denne By, men ogsaa hele Landet med Plakater i den Grad, som det sker, naar man kan anskaffe nyt Trykkeri og udgive to Blade, der notorisk ikke sælges og ikke har betalende Abonnenter, men et stort Oplag, naar man kan holde Møder, hvor man transporterer Partimedlemmer fra Landsdel til Landsdel, for at de skal fylde op o. s. v., skal der bruges fantastiske Pengesummer dertil. Enhver, der kender en lille Smule til, hvad Plakatsøjleplads og den Slags koster, kan paa Fingrene regne ud, at til Plakater med det ærede Medlem Hr. Frits Clausens Billede og andre Ting bruges der mindst 500 Kr. om Dagen alene til Leje af Plakatplads i Hovedstaden. Kender man til Prisen paa Papir og Tryksager, kan man regne ud, hvad Udgiften til disse Tryksager og dette Agitationsarbejde er, og hvis man begynder at lægge sammen, kommer man op paa Hundredtusinder og vil i Løbet af faa Maaneder naa op paa Millioner.

Saa maa det være tilladt her at spørge: Hvor stammer Pengene fra? Det er en ærlig Sag, hvis et Parti selv skaffer sig sine Penge og ikke lægger Skjul paa, hvor det har dem fra; men naar man raader over saa fantastiske Pengesummer og ikke lader noget

slippe ud om, hvor de kommer fra, er man selv ude om, at man kommer ud for adskillig Mistanke. Den Mistanke bliver naturligvis... (*Frits Clausen*: I hvilken Retning?). I Retning af Broholm f. Eks., eller i Retning af en hel Række andre danske Herremænd med tysskklingende Navne eller i andre Retninger. Det ærede Medlem Hr. Frits Clausen kan jo staa her op og fortælle, hvor han har sine Millioner fra, saa behøver vi ikke at diskutere noget mere. Men hvis det ærede Medlem foretrækker at tie stille og holde det skjult, ja, saa kan han i hvert Fald ikke forhindre, at Folk uden for denne Sal gør sig deres Tanker.

Saa spørger man ogsaa sig selv: Hvad er Hensigten med denne allerhovedes Agitation? Det er klart for enhver, at Tilslutning har man ikke. Ja, jeg ved godt, man holdt et Møde i Roskilde med 2 000 Deltagere, som forlangte det ærede Medlem Hr. Frits Clausen til Magten. Det var i en Sal, som kan rumme 400! Man havde 4 000 i K. B.-Hallén. Der var 1 700! Man havde et Faggruppemøde i Idrætshuset, hvor der var stopfuldt. Der var 1 300 til Stede, vi lod dem tælle! De tilstedeværende var ikke Arbejdere, for dem har man ingen af, det var en Række smaaahandlende og Haandværkere i København, som havde faaet Ordre til at møde arbejdsklædt, for at det kunde se ud, som om de var Arbejdere. Og saa klistrer man Byen over med Plakater, holder Kæmpemøder og har af Justitsministeren faaet Tilladelse til at holde Demonstration, formodentlig med uniformerede S. A.-Folk i Spidsen. Er det paa Søndag, det skal være her i København?

Hele denne Virksomhed har selvfølgelig til Formaal at give Indtryk af, at man er noget, til Trods for, at man ikke er det. Og saa er det, der bliver spurgt: Hvem er det, man vil gøre Indtryk paa? Det kan ikke være det danske Folk, man kan være sikker paa, at det vilde være forgæves Arbejde. Saa kan det være andre. Det ærede Medlem Hr. Th. M. Andersen talte forleden i Holstebro. Det skulde han have ladet være med. Der sagde han ifølge et Referat i et stedligt Blad, han ikke selv har bestridt, hvorfor jeg maa gaa ud fra, det er rigtigt: „Vor største Vanskelighed bestaar i, at Hans Majestæt Kongen har vist sig saa uforstaaende over for vore Ideer.“ Den store Vanskelighed er ikke, at Folket har vist sig uforstaaende. De 99,9 pCt. af Folket vil ikke have noget med dem, at gøre. Det er ikke nogen Vanskelighed. Det drejer sig kun om paa en eller anden Maade at komme til Magten, saa gør det ikke saa